

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.07.1989, sp. zn. 6 Cz 13/89, ECLI:CZ:NS:1989:6.CZ.13.1989.1

Číslo: 43/1991

Právní věta: Ak v dôsledku organizačných zmien došlo k zrušeniu určitej funkcie v organizácii a pracovník bol z tejto funkcie neplatne prevedený do inej funkcie, pričom vyhlásil, že s prevedením nesúhlasí, ide tu o prekážku na strane organizácie a pracovníkovi vzniká nárok na náhradu mzdy podľa ustanovenia) § 130 Zák. práce.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.07.1989

Spisová značka: 6 Cz 13/89

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Mzda, Pracovní poměr

Předpisy: 65/1965 Sb. § 37
§ 130

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43

Ak v dôsledku organizačných zmien došlo k zrušeniu určitej funkcie v organizácii a pracovník bol z tejto funkcie neplatne prevedený do inej funkcie, pričom vyhlásil, že s prevedením nesúhlasí, ide tu o prekážku na strane organizácie a pracovníkovi vzniká nárok na náhradu mzdy podľa ustanovenia) 130 Zák. práce.

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 7. 1989, [6 Cz 13/89](#))

Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti prevedenia na inú funkciu z doplatenia ušlej mzdy. Návrh na náhradu mzdy uplatnil tak, že žiadal náhradu mzdy za dobu 11 mesiacov (t. j. do rozviazania pracovného pomeru) po 1200,- Kčs mesačne netto.

Žalovaný podnik žiadal žalobu zamietnuť. Poprel, že by žalobca bol prevedený na inú funkciu. Uviedol, že v dôsledku organizačných zmien v podniku zanikla funkcia vedúceho ekonomického úseku, ktorú žalobca vykonával, a žalobca konkludentne súhlasil s vykonávaním inej práce - vedúceho referenta odbytu, pričom poberal mzdu zodpovedajúcu vykonávanej práci.

Mestský súd v Košiciach po vykonanom dokazovaní rozsudkom zaviazal žalovaný podnik zaplatiť žalobcovi na náhradu mzdy 10 230,- Kčs. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že prevedenie žalobcu na funkciu vedúceho referenta odbytu je neplatné.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach svojím rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Svoj rozsudok odôvodnil v podstate tým, že prevedenie žalobcu bez jeho súhlasu bolo síce neplatné, žalobca však nemá nárok na náhradu mzdy podľa ustanovenia § 130 Zák. práce, pretože prácu v spornom období nevykonával, lebo nemal dohodnutú zmenu pracovných podmienok podľa novej organizačnej štruktúry a prácu vedúceho referenta odbytu odmietol vykonávať, hoci zodpovedala jeho kvalifikácii.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SR, tak, že týmto rozsudkom odvolacieho súdu bol narušený zákon.

Z odôvodnenia:

V konaní bolo preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným podnikom pracovnú zmluvu, podľa ktorej mal vykonávať funkciu vedúceho ekonomického úseku. Bola mu priznaná mzda vo výške 3500,- Kčs v tarifnej triede 12. Po uplynutí 8 mesiacov bol prevedený na prácu vedúceho referenta racionalizácie výroby a práce. Súd prvého stupňa rozsudkom určil, že toto prevedenie na inú prácu je neplatné. Keďže neskôr dal žalovaný podnik žalobcovi výpoveď podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. e) Zák. práce, vzal ju však späť, pracovný pomer trval naďalej. V nasledujúcom roku žalovaný podnik neprideloval žalobcovi práce patriace do funkcie vedúceho ekonomického úseku s odôvodnením, že táto funkcia zanikla v súvislosti s organizačnými zmenami. Keďže žalobca s výkonom inej funkcie aj naďalej nesúhlasil, dal mu žalovaný podnik výpoveď podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. c) Zák. práce; Mestský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 28 C 118/86 však určil, že je nedostatočne konkrétna, a preto neplatná.

Vzhľadom na tento uvedený stav je nesprávny záver odvolacieho súdu o tom, že žalobca nemá nárok na náhradu mzdy podľa ustanovenia § 130 Zák. práce. Podľa ustanovenia § 35 ods. 1 Zák. práce je organizácia povinná okrem iného prideliť pracovníkovi prácu podľa pracovnej zmluvy. Ak by organizácia v dôsledku organizačnej zmeny nepotrebovala dohodnutý druh práce, nedala by pracovníkovi výpoveď, ale by ho neplatne previedla na inú prácu, ktorú by pracovník odmietol vykonávať, išlo by o prekážku na strane organizácie a pracovníkovi by vznikol nárok na náhradu mzdy podľa ustanovenia § 130 Zák. práce. 1)

V tejto veci žalovaný podnik odmietol žalobcovi prideliť prácu podľa pracovnej zmluvy. Dvakrát s ním neplatne rozviazal pracovný pomer a dvakrát ho neplatne previedol na inú prácu, pričom žalobca v posledných 11 mesiacoch odmietal vykonávať každú prácu, ktorá nezodpovedala práci podľa pracovnej zmluvy, vrátane práce vo funkcii vedúceho referenta odbytu. Za daného stavu veci teda bol jeho nárok na náhradu mzdy za čas uvedených 11 mesiacov opodstatnený.

Z uvedeného vyplýva, že rozsudkom odvolacieho súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 1, § 2, § 132, § 153 ods. 1, § 211 a § 220 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 130 Zák. práce.

Poznámky pod čiarou:

1) Porov. k tomu i rozhodnutie uverejnené pod č. 42/1982 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, ako aj Zborník IV Najvyššieho súdu ČSFR, SEVT, Praha 1986, str. 898 – 899.